

V předkládané práci chci se dotknout rukopisů, jejichž původ lze spojit s iluminátorským uměním Mistra rukopisů Albrechta ze Šternberka, a několika rukopisů, které na toto umění navazují, přesněji dílnou Mistra Bible ze Sadské. Nemůžeme zde proto přejít mlčením ani některé související problémy, poněkud více se však soustředíme i na časově předcházejícího Mistra rukopisu Utino. Přes svou relativní úzkost má vymezené téma četná úskalí a i my se budeme nejednou pohybovat na půdě hypotéz. Dříve než se pustíme proti proudu času, proderme se houštinami literatury.²

Mistr rukopisů Albrechta ze Šternberka vstoupil do odborného povědomí poměrně záhy. Zasloužil se o to Gottfried Johann Dlabač, který si v Pontifikálu litomyšlského biskupa Albrechta ze Šternberka povšiml zprávy o písaři Hodíkovi a ten se mu stal i iluminátorem tohoto kodexu.³ Ani Josef Chytil, ani Ant. Podlaha s Isidorem Zahradníkem nebyli si ztotožněním iluminátora jisti, ⁴ Ant. Matějček přešel problém mlčením a ještě Toman věnoval Hodíkovi alespoň drobné heslo,⁵ pozdější literatura však už raději s tímto malířem nepracovala a vyjadřovala se k ztotožnění rezervovaně.⁶ Se ztrátou víry v prokazatelnou existenci malíře a zároveň s přesvědčením o poměrně nízké kvalitě díla bylo toto připraveno o soustředěnější pozornost, ačkoliv nepřestávalo poutat svým jasným časovým zařazením. S Pontifikálem se počítalo na výstavách, ⁷ Krakovská bible, kladená do téhož ateliéru, neztratila se již z českého odborného povědomí, ⁸ do ateliéru byl dr. Krásou přidán i Ročovský graduál.⁹ Od dob Podlahových dostalo se přesto rukopisu skutečné pozornosti jen jedenkrát, když Ludwig Schmutgen podrobně zkoumal jeho obsah.